

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ आरण्याइति यजमानेन उत्सृष्टानामप्यारण्यानाराज्ञामृगयायां वधोन्याय्यएव उत्सृष्टपशोर्जीवनेतत्तद्वतायास्तृस्ययोगात् अतएवकपिजलानालभेत्यत्रा
धिकानामालंभेदोषप्रसंगाच्चितयेनैवशास्त्रार्थस्यानुष्ठितत्वाद्बहुत्वस्यत्रित्वपर्यवसानमुक्तम् अन्यथाकपिजलानामारण्यत्वेनपर्धश्रिकरणातेउत्सृष्टानां वधस्याप्रसक्तेराधिकानामालंभेदोषो न प्रसज्येत तथाचय
दिन्यधिकानुत्सृजेत्तर्हितद्वेधेऽत्सृष्टः पापंयद्वित्री नैवतर्ह्यधिकवधेहंतुः पापमिति सिद्धेतदिदमुक्तम् आरण्याः सर्वदैवत्याः सर्वशः प्रोक्षितामृगाः अगस्येनपुराराजन्मृगयायेनपूज्यतइति सर्वशइतिउत्पन्नमात्र

स्वमांसं परमांसेनयोवर्धयितुमिच्छति ॥ नास्ति क्षुद्रतरस्तस्मात्सत्सृशंसरो नरः ॥ ११ ॥ नहि प्राणास्त्रियतरं लोके किंच न विद्यते ॥ तस्माद्दयां नरः कुर्याद्यथात्म
नितथापरे ॥ १२ ॥ शुक्राच्च तात संभूतिर्मांसस्येह न संशयः ॥ भक्षणे तु महादोषो निवृत्त्यापुण्यमुच्यते ॥ १३ ॥ विधिनावेददृष्टेन तद्बुक्ते ह न दुष्यति ॥ यज्ञार्थे प
शवः सृष्टा इत्यपिश्रूयते श्रुतिः ॥ १४ ॥ अतो न्यथा प्रवृत्तानां राक्षसो विधिरुच्यते ॥ क्षत्रियाणां तु यो दृष्टो विधिस्तमपि मे शृणु ॥ १५ ॥ वीर्येणोपाजितं मांसं यथा
भुंजन्नदुष्यति ॥ आरण्याः सर्वदैवत्याः सर्वशः प्रोक्षितामृगाः ॥ १६ ॥ अगस्येन पुराराजन्मृगयायेन पूज्यते ॥ नात्मानमपरित्यज्य मृगयानाम विद्यते ॥ १७ ॥ सम
तामुपसंगम्य भूतं हन्यति हंति वा ॥ अतो राजर्षयः सर्वे मृगयायां ति भारत ॥ १८ ॥ न हिलिप्यति पापेन न चैतत्पातकं विदुः ॥ न ह्यतः सदृशं किंचिद्विहलोकं परत्र च
॥ १९ ॥ यत्सर्वं प्विह भूतेषु दया कौरव नंदन ॥ न भयं विद्यते जातु न रस्येह दयावतः ॥ २० ॥ दयावता मिमेलोकाः परंचापित पस्विनां ॥ अहिं स लक्षणो धर्म इति
धर्मविदो विदुः ॥ २१ ॥ यदहिंसात्मकं कर्म तत्कुर्यादात्मवान्नरः ॥ पितृदेवतयज्ञेषु प्रोक्षितं ह विरुच्यते ॥ २२ ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो ददाति दयापरः ॥ अभयं
तस्य भूतानि ददतीत्यनुश्रुम ॥ २३ ॥ क्षतं च रस्वलितं चैव पतितं कृष्टमाहतं ॥ सर्वभूतानि रक्षंति समेषु विषमेषु च ॥ २४ ॥ नैनं व्यालमृगाघ्नंति न पिशाचानरा
क्षसाः ॥ मुच्यते भयकालेषु मोक्षयेद्यो भये परान् ॥ २५ ॥ प्राणदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ न ह्यात्मनः प्रियतरं किंचिदस्तीह निश्चितं ॥ २६ ॥ अनिष्टं सर्व
भूतानां मरणं नाम भारत ॥ मृत्युकाले हि भूतानां सद्यो जायति वेपथुः ॥ २७ ॥

स्थयहणम् ॥ १६ ॥ किंच हन्यमानात्पशोः स्वधस्यापि संभवात् प्राणपणेनेयं क्रियमाणा मृगयानदोषायेत्याह नात्मानमिति ॥ १७ ॥ हन्यते भूतमनेन भूतं चैव नंति ॥ १८ ॥ एवं प्रवृत्तिमार्गमुक्त्वा
वस्तुतत्त्वमाह नहीति नहि अगस्यवधुगपत्सर्वेषां पशूनामालंभप्रोक्षणादिकमिदानीं तेन कर्तुं शक्यं अतोऽप्रोक्षितानां वधे दोष एव नापि प्राणपणत्वेन मृगयाया अदोषत्वं तस्कराणामपि तथा निर्दोषत्वप्रसंगादिति
हि शब्देन सूचितं ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥